

Резюме плану управління ризиками для препарату Мітра

Міжнародна непатентована назва: Meldonium

VI.2.1. Огляд епідеміології захворювання

Захворювання серця та судинної системи: стабільна стенокардія навантаження, хронічна серцева недостатність (NYHA I–III функціональний клас), кардіоміопатія, функціональні порушення діяльності серця та судинної системи

Стенокардія – це клінічний синдром, який характеризується болем у грудній клітці внаслідок ішемії (порушення кровопостачання) міокарда, переважно викликаним фізичним навантаженням або стресом. Поширеність стенокардії серед дорослого населення планети суттєво зростає з віком і для осіб після 65 років становить ~10-14% незалежно від статі. Стенокардія зустрічається у ~35,5% пацієнтів з ішемічною хворобою серця, які звертаються по медичну допомогу [А.Ф. Лисенко, 2021].

Серцева недостатність (СН) – це захворювання, за якого відбувається зниження працездатності серця та його можливості забезпечувати повноцінне кровопостачання організму. Поширеність СН в Європі становить 1-2% у дорослій популяції [Virani et al., 2020]. З віком цей показник зростає: він складає приблизно 1% в осіб <55 років та >10% у віці 70 років і старше. Орієнтовно >50% хворих на СН – жінки [van Riet et al., 2016].

Кардіоміопатія (КМП) - це захворювання міокарда з порушенням його структури та функції [К.М. Амосова, 2016]. Поширеність КМП залежить від віку і може мати расові/етнічні відмінності [Burns et al., 2018]. Поширеність безпричинної безсимптомної КМП у молодих осіб у США коливається від 1:200 до 1:500, симптоматична ж серед дорослих оцінюється у <1:3000 [Semsarian et al., 2015].

Гострі та хронічні ішемічні порушення мозкового кровообігу

Порушення мозкового кровообігу – це зниження обсягу крові що надходить у окремі області головного мозку. Воно може бути:

- **Гострим.** У цьому випадку мова йде про інсульт або про транзиторну ішемічну атаку. Щороку у світі трапляється до 6,5 млн. випадків з яких 4,6 млн. закінчуються смертю.
- **Хронічним.** Виражається у повільному поступовому зменшенні кров'яного потоку. Спостерігається у близько 9 млн. чоловік.

Знижена працездатність, фізичне та психоемоційне перенапруження

Астенічний синдром (АС) – стан, що характеризується виразною фізичною та психічною стомлюваністю, дратівливістю, лабільністю настрою, головним та м'язовим болем, сповільненістю мислення, порушенням сну. Наявність астенії не залежить від віку, а її поширеність у загальній популяції коливається від 7 до 45%. АС є одним із найчастіших у клініці неврозів, його виявляють у 30-35% хворих. Як симптом астенія спостерігається при багатьох неврологічних захворюваннях. Більшість пацієнтів із цереброваскулярною патологією, особливо після гострих порушень мозкового кровообігу, страждають на астенію (від 16 до 72%). Значимість постінсультної астенії недооцінюється, хоча вона є незалежним чинником ризику смертності після інсульту, а також інвалідизації [Орос та співавт., 2020].

Період одужання після цереброваскулярних порушень, травм голови та енцефаліту.

Україна посідає одне з перших місць у Європі за показниками цереброваскулярної захворюваності та смертності від інсульту. Згідно з офіційною статистикою, в Україні стається до 150 тис. інсультів на рік (понад третина з них – у людей працездатного віку), 30-40% хворих на інсульт помирають упродовж місяця після події та до 50% – упродовж 1 року від початку захворювання; 20-40% хворих, які вижили, стають залежними від сторонньої допомоги (12,5% випадків первинної інвалідності), й лише близько 20% повертаються до повноцінного життя.

Важливою медико-соціальною проблемою є розвиток повторних ішемічних інсультів. Частка повторних ішемічних інсультів становить близько 25-30% від загального числа нових випадків інсульту. Ризик повторного ішемічного інсульту є найвищим у перші кілька тижнів від його розвитку [С.О. Труфанов, 2020].

Дуже важливими є не тільки своєчасне розпізнавання інсульту та відповідне лікування, але й належне ведення пацієнтів у відновному періоді.

VI.2.2. Резюме результатів лікування

Захворювання серця та судинної системи: стабільна стенокардія навантаження, хронічна серцева недостатність (NYHA I–III функціональний клас), кардіоміопатія, функціональні порушення діяльності серця та судинної системи

У 150 хворих після гострого інфаркту міокарда (ІМ) внутрішньовенне застосування мельдонію протягом 10-14 днів у дозі 1000 мг/добу в складі комбінованого лікування приводило до зниження смертності, поліпшення показників ехокардіографії та адаптації до фізичних навантажень [Olimov N, 2015]. У відкритому рандомізованому дослідженні, що включало 60 хворих на 3-4-му тижні після перенесеного ІМ, оцінювали вплив мельдонію в дозі 1000 мг/добу внутрішньовенно у межах комбінованої терапії протягом відновного періоду. Було виявлено поліпшення клінічного стану пацієнтів, зниження частоти епізодів аритмії та ішемії, нападів стенокардії, потреби у прийманні нітратів [Statsenko M.E., 2014]. Включення мельдонію по 1000 мг/добу внутрішньовенно протягом двох тижнів до комплексу заходів вторинної профілактики з метою скорочення термінів реабілітації пацієнтів з ішемією міокарда підсилювало кардіопротекторний ефект під час фізичних навантажень. Це було підтверджено позитивною динамікою електрокардіограми та біохімічних маркерів ішемії міокарда [Lyamina N.P., 2014].

Гострі та хронічні ішемічні порушення мозкового кровообігу

Ефективність застосування мельдонію (щодня внутрішньовенно краплинно по 10 мл 10% розчину протягом 10 днів, а потім перорально 250 мг протягом 2-3 тижнів) при додаванні до стандартної терапії вивчали в 114 пацієнтів у гострому періоді ішемічного інсульту. Було продемонстровано виразніше зменшення неврологічного дефіциту, збільшення можливостей щодо самообслуговування та рівня рухової активності за індексом мобільності [Kotov S.V., 2015]. У багатоцетровому рандомізованому клінічному дослідженні (n=227) застосування мельдонію у дозі 500 мг/добу парентерально при гострому інсульті за клінічною ефективністю та безпекою не поступається універсальному вазодилатору (препарат, що розширює судини) цинепазиду [Zhu et al., 2013].

Знижена працездатність, фізичне та психоемоційне перенапруження

У багатоцетровому дослідженні СТЕМ вивчали вплив ступінчастої (1000 мг/добу у вигляді ін'єкції по 10 мл протягом 10 днів, далі 30 днів у формі капсули по 500 мг двічі на добу) й пероральної терапії (капсули 500 мг два рази на добу)

мельдонію на неврологічний статус, когнітивні функції та астеничний синдром у 4952 пацієнтів із хронічною недостатністю мозкового кровообігу та ішемічною хворобою серця (середній вік – 59,54±9,65 року). Приріст випадків повного регресу неврологічних симптомів виявився вищим у групі хворих, які отримували ступінчасту терапію. Найвиразнішу динаміку зниження частоти помірних і тяжких симптомів було відзначено за такими показниками, як головний біль (на 45,6%), запаморочення (на 30,3%), шум у вухах (на 33,8%), емоційні розлади (на 27,7%), порушення координації (на 23,5%). Мельдоній найбільшою мірою впливав на загальну астенію і знижену активність, а також істотно покращував когнітивні функції [A.I. Fedin, 2020].

Період одужання після цереброваскулярних порушень, травм голови та енцефаліту.

У дослідженні Shishkova et al взяли участь чоловіки та жінки віком від 45 до 83 років на момент розвитку першого ішемічного інсульту, котрі перебували на реабілітації в стаціонарному відділенні з цілодобовим наглядом. Пацієнти були розділені на дві групи. У 1-й (основній) у комплекс нейрореабілітації був включений мельдоній (500 мг 2 р/добу) протягом 45 днів; у 2-й (контрольній) мельдоній не застосовувався. **Включення в нейрореабілітаційну терапію мельдонію в дозі 1000 мг/добу протягом 45 днів забезпечувало достовірне зменшення концентрації в крові маркера розвитку ішемії в центральній нервовій системі (ЦНС), що може свідчити про зменшення ішемічного ушкодження в ЦНС і про поліпшення прогнозу щодо розвитку повторних ішемічних подій, а також збільшення здатності до відновлення.** Також було встановлено ефективність мельдонію у дозі 1000 мг/добу на додаток до стандартного курсу нейрореабілітаційних заходів в осіб із постінсультною афазією (розлад мовлення) різного ступеня тяжкості [Shishkova V, 2018].

VI.2.3. Невідомі дані щодо ефективності лікування

Відсутні невідомі дані щодо ефективності лікування лікарським засобом Мітра.

VI.2.4. Резюме проблем безпеки

ВАЖЛИВІ ІДЕНТИФІКОВАНІ РИЗИКИ

Ризик	Що відомо	Запобіжні заходи
Реакції підвищеної чутливості	У пацієнтів, які отримували терапію мельдонієм, можуть спостерігатися реакції підвищеної чутливості, включаючи алергічний дерматит, кропив'янку (висипання з пухирями і сильним свербіжем), ангіоневротичний набряк (масивний набряк слизових оболонок, шкіри і підшкірної жирової клітковини), анафілактичні реакції (швидка алергічна реакція, що представляє небезпеку для життя) до шоку.	Препарат протипоказаний до застосування пацієнтам з реакціями підвищеної чутливості до мельдонію та/або до будь-якого з компонентів препарату.

ВАЖЛИВІ ПОТЕНЦІЙНІ РИЗИКИ

Відсутні

ВІДСУТНЯ ІНФОРМАЦІЯ

Ризик	Що відомо
Застосування у період вагітності або годування груддю	Для оцінки впливу мельдонію на вагітність, розвиток ембріона/плода, пологи та післяпологовий розвиток досліджень на тваринах недостатньо. Потенційний ризик для людей невідомий, тому мельдоній у період вагітності протипоказаний. Доступні дані на тваринах свідчать про проникнення мельдонію в молоко матері. Невідомо, чи проникає мельдоній у грудне молоко людини. Не можна виключити ризик для новонароджених/немовлят, тому в період годування груддю мельдоній протипоказаний.
Застосування у пацієнтів з печінковою та/або нирковою недостатністю	Оскільки мельдоній виводиться організмом через нирки, пацієнтам з порушеннями функції нирок від легкого до середнього ступеня тяжкості слід застосовувати меншу дозу мельдонію. Пацієнтам з порушеннями функції печінки від легкого до середнього ступеня тяжкості слід застосовувати меншу дозу мельдонію.
Застосування дітям (віком	Відсутні дані про безпеку та ефективність застосування

до 18 років)	мельдонію дітям (віком до 18 років), тому застосування мельдонію цій категорії пацієнтів протипоказане.

VI.2.5. Резюме заходів з мінімізації ризиків для кожної проблеми безпеки

Для лікарського засобу є інструкція для медичного застосування, що містить інформацію про застосування лікарського засобу, про ризики та рекомендації щодо їх мінімізації. Запобіжні заходи, що містяться в цьому документі, відомі як рутинні заходи з мінімізації ризиків.

Цей препарат не має додаткових заходів з мінімізації ризиків.

Цей препарат не має спеціальних умов та обмежень для його безпечного та ефективного використання.

VI.2.6. План післяреєстраційного розвитку (заплановані заходи у післяреєстраційному періоді)

Не застосовно.

VI.2.7. Зведена таблиця змін до плану управління ризиками

Версія	Дата	Проблема безпеки	Коментар
0.1	-	-	Первинне подання ПУР в рамках процедури реєстрації
0.2	05.09.2022	Були оновлені частини V та VI ПУР у зв'язку із оновленням інформації в проекті ІМЗ. Оновлений додаток 2 у зв'язку із актуалізацією проекту ІМЗ.	Зауваження від експертів ДЕЦ № 6926/16Ф від 19.08.2022 р.